

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 25. jaanuar 2021
(OR. en)

5605/21

ECOFIN 70
UEM 20
SOC 40
EMPL 28

MENETLUSE TULEMUS

Saatja:	Nõukogu peasekretariaat
Kuupäev:	25. jaanuar 2021
Saaja:	Alaliste esindajate komitee (COREPER II) / nõukogu
Eelmise dok nr:	5126/21 ECOFIN 25 UEM 6 SOC 5 EMPL 4
Teema:	Häiremehhanismi aruanne 2021 – Nõukogu järeldused, 25. jaanuar 2021

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele 2021. aasta häiremehhanismi aruande kohta koostatud nõukogu järeldused, mille nõukogu kiitis heaks 25. jaanuaril 2021 toimunud 3784. istungil.

HÄIREMEHCHANISMI ARUANNE 2021

– Nõukogu (majandus- ja rahandusküsimused) järeldused –

Nõukogu (majandus- ja rahandusküsimused):

1. MÄRGIB, et COVID-19 pandeemia leviku ohjeldamiseks kehtestatud piirangud on toonud kaasa majandustegevuse enneolematu ja asümmeetrilise pidurdumise; RÕHUTAB, et väga oluline on kehtestada kindlad avaliku sektori toetusmeetmed, et leevendada pandeemiast tingitud kriisi sotsiaal-majanduslikke tagajärgi;
2. TUNNISTAB, et nakatumismäära suurenemine 2020. aasta sügisel ja sellest tulenev piirangute taaskehtestamine on majandustegevust veelgi kahjustanud; TÕDEB, et eelseisvatel kuudel valitseb majandusarenguga seoses tavaliselt suur ebakindlus, ning KUTSUB vajaduse korral ÜLES võtma edasisi sihipäraseid ja ajutisi meetmeid taastumise toetamiseks, võttes arvesse makromajanduslikku stabiilsust mõjutavaid olemasolevaid ja tekkivaid riske;
3. PEAB TERVITATAVAKS, et makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse rakendamine jätkub kriisist olenemata, ning TERVITAB häiremehhanismi aruannet 2021, millega käivitatakse menetluse kümnes iga-aastane tsükkel; RÕHUTAB, kui oluline on, sealhulgas praeguses majanduskriisis, avastada liikmesriikide majanduste, majandus- ja rahaliidu või kogu Euroopa Liidu majanduse nõuetekohast toimimist takistav tasakaalustamatus ning seda ennetada ja korrigeerida;
4. NÕUSTUB ÜLDJOONTES häiremehhanismi aruandes esitatud hinnanguga, mis käsitleb makromajandusliku tasakaalustamatuse arengut ELis ja euroalal ning võimalikke riske; MÄRGIB, et kriisieelsel ajal toimus korrigeerimine mitme makromajandusliku tasakaalustamatuse puhul, nagu ülemäärane jooksevkonto puudujääk või laenumahu hoogne kasv, ning et era- ja valitsemissektori võlatase oli samuti hakanud vähenema, kuigi see vähenemine oli liikmesriigiti ebaühtlane; seda korrigeerimist toetasid kuni COVID-19 kriisi puhkemiseni valitsenud soodsad makromajanduslikud tingimused ning ka mõningad struktuurimuutused;

5. TUNNISTAB, et COVID-19 kriis on mitut olemasolevat makromajanduslikku tasakaalustamatust süvendanud ning et pandeemia mõjust tulenevalt võivad tekkida uued riskid, eelkõige seoses era- ja valitsemissektori suureneva võlaga; MÄRGIB, et erasektori, eelkõige äriühingute võlg ja valitsemissektori võlg on suurenenud kõigis liikmesriikides, eriti neis, kus on juba tuvastatud vastav või ülemäärane tasakaalustamatus; see on suuresti tingitud sügavast majanduslangusest ja vajadusest toetavate poliitikameetmete abil COVID-19 kriisi mõju leevendada;
6. VÕTAB TEADMISEKS, et COVID-19 kriis ei ole seni avaldanud väga suurt mõju jooksevkonto saldodele; mõnes liikmesriigis valitsenud suur jooksevkonto ülejääk on säilinud, kuigi on vähenemas, ning mõnes suure välisvõlaga liikmesriigis valitsenud jooksevkonto puudujääk on suurenemas; TÕDEB, et pankade bilansse võivad ohustada riskid, mis on seotud viivislaenude suurenemise võimaluse, pankade vähesse kasumlikkuse ja eluasemehindade võimaliku langusega; MÄRGIB, et töötus ilmselt kasvab, kuigi toetavad poliitikameetmed on majandustegevuse vähenemise mõju leevendanud, ning et hinnangute kohaselt suurenesid 2020. aastal tööviljakuse vähenemise tõttu tööjõu ühikukulud, vaatamata palgakasvu selgele aeglustumisele;
7. PEAB TERVITATAVAKS, et häiremehhanismi aruandes on makromajandusliku stabiilsuse riskide ja makromajandusliku tasakaalustamatuse hindamisel kasutatud põhjalikumad tulevikku vaatavat lähenemisviisi; HINDAB sellega seoses KÕRGELT asjaolu, et rohkem on kasutatud prognoose ja sagedasti esitatavaid andmeid, mis täiendavad makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse tulemustabeli majandusanalüüsi; TULETAB sellest olenemata MEELDE, et praegustes kiiresti muutuvates oludes on kõik prognoosid väga ebakindlad, mis teeb tasakaalustamatuse tulevikku vaatava hindamise keeruliseks; KUTSUB ÜLES tegema tasakaalustamatuse tulevikusuundumuste hindamisel vahet tsüklilisel ja struktuursel arengul ning kaaluma poliitikameetmete praegust rolli makromajanduslikku stabiilsust ohustavate riskide vähendamisel mõnes valdkonnas;

8. VÕTAB TEADMISEKS komisjoni kavatsuse viia 12 liikmesriigi puhul läbi põhjalik analüüs, et hinnata, kas ja millisel määral olemasolev tasakaalustamatus väheneb, püsib või süveneb, tehes samal ajal kokkuvõtte rakendatud parandusmeetmetest; KUTSUB ÜLES jälgima tähelepanelikult riske mõnes liikmesriigis, mille kohta ei ole põhjalikku analüüsi praegu vaja teha, eelkõige seoses võimalike riskidega, mis on seotud välisrahastamisega ning era- ja valitsemissektori võla suhteliselt suure ja kasvava suhtega SKPsse; TUNNISTAB vajadust jälgida riske, mis võivad tekkida majanduslike erinevuste võimaliku suurenemise tõttu, eelkõige pandeemia tagajärjel;
9. NÕUSTUB, et Next Generation EU-d, eelkõige taaste ja vastupidavuse rahastamisvahendi rakendamist, tuleks käsitada võimalusena viia ellu reforme ja teha investeeringuid kooskõlas 2019. ja 2020. aasta riigipõhiste soovitustega, milles käsitletakse olemasoleva makromajandusliku tasakaalustamatuse ja tootlikkuse tagasihoidliku kasvu pikaajaseid struktuurseid põhjuseid; KUTSUB ÜLES tagama asjakohased poliitikameetmed, mille abil käsitleda tasakaalustamatust ning suurendada tootlikkust ja majanduskasvu potentsiaali, muu hulgas taaste- ja vastupidavuskavade rakendamise kontekstis; RÕHUTAB sellest tulenevalt, et taaste ja vastupidavuse rahastamisvahend, sealhulgas taaste- ja vastupidavuskavad, on vaja kiiresti rakendada;
10. TULETAB MEELDE, et nõukogu arutab makromajandusliku tasakaalustamatuse menetlust reguleerivaid õigusakte majanduse juhtimist käsitlevate õigusaktide läbivaatamise käigus.